

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นผู้บริหารและครู เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามความคิดเห็นผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาจีน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 22 โรงเรียน คือ ประชากรในการศึกษาประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูผู้สอนภาษาจีน จำนวน 151 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร 82 คน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ 22 คนและครูสอนภาษาจีน 47 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 22 โรงเรียนที่เป็นโรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2559 จำนวน 66 คน ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 22 คน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน ครูสอนภาษาจีน จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สามารถเก็บข้อมูลกลับคืนได้จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 89.39

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ซึ่งใช้ค่าสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) นำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีน ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามรายด้านพบว่า ด้านครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาอยู่ในระดับมาก คือด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาสภาพการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละด้าน จำแนกเป็นรายชื่อปรากฏผล ดังนี้

1) ด้านหลักสูตร พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ หลักสูตรภาษาจีนมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังภาษาจีน รองลงมาคือหลักสูตรภาษาจีนมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาจีนและหลักสูตรภาษาจีนมุ่งพัฒนาความรู้ภาษาจีนให้ผู้เรียนและมีความสอดคล้องตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ตามระดับ ส่วนด้านหลักสูตรภาษาจีนเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) ด้านครูผู้สอน พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูผู้สอนภาษาจีนมีความสามารถพูดภาษาจีน รองลงมาคือครูผู้สอนภาษาจีนมีความสามารถฟังภาษาจีนและครูผู้สอนภาษาจีนมีความสามารถเขียนภาษาจีน ตามระดับ ส่วนด้านครูผู้สอนภาษาจีนมีวิธีการสอนและเทคนิคการสอนภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูผู้สอนภาษาจีนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนได้เหมาะสมกับระดับความรู้และวัยของผู้เรียน รองลงมาคือครูผู้สอนภาษาจีนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนได้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาจีนและครูผู้สอนภาษาจีนจัดการเรียนการสอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนการสอน ตามระดับ ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีนใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4) ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อทักษะการฟังของนักเรียน รองลงมาคือสื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อทักษะการอ่านของนักเรียนและสื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อทักษะการเขียนและเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน ตามระดับ ส่วนด้านอุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษามีความทันสมัย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5) ด้านการวัดและประเมินผล พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การทดสอบตรงตามเนื้อหาที่เรียน รองลงมาคือการวัดและประเมินผลทางการเรียนการสอนภาษาจีนมีความหลากหลายและการทดสอบสามารถประเมินผลความรู้ของนักเรียนได้ดีครบทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ตามระดับ ส่วนด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาจีน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

5.1.2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

5.2 การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ จากการเก็บข้อมูลผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีน รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 66 คน สามารถเก็บข้อมูลกลับคืนได้จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 89.39

จากการศึกษาสภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน 5 องค์ประกอบนั้น ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลพบว่า ด้านของสภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก งานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณิชภัทร จาวีสูตร(2555) ที่ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามความคิดเห็นของนิสิต มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมิน ยกเว้น ด้านสื่อการเรียนการสอน

สำหรับผลการศึกษาสภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดปทุมธานี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านครูผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

ด้านหลักสูตร โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1.หลักสูตรภาษาจีนมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังภาษาจีน 2.หลักสูตรภาษาจีนมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาจีน 3.หลักสูตรภาษาจีนมีความสอดคล้องตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ แสดงว่าผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนให้ความสำคัญในเรื่องของการฟัง ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะจะพูดได้ต้องฟังได้ก่อนเมื่อฟังพูดได้ก็จะติดต่อสื่อสารกับชาวจีนได้ทำให้ก้าวต่อไปในเรื่องของการศึกษาต่อและการทำงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551,น.10) ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยวางหลักการเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนไว้ว่า ให้ความสำคัญการเรียนภาษาจีนด้านการฟัง การพูดการอ่านและการเขียนในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ในเรื่องต่างๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม สำหรับพหุสัทธิ์ ฎกาทขาว (2540,น.18-19) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าผู้เรียนควรได้รับสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนโดยตรงและแก่สังคม หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะ และเจตคติในอันที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศ และฉันทธาตุดอง (2550,น.4-5) กล่าวว่าหลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนในสังคมให้มีคุณลักษณะที่สังคมคาดหวัง

ด้านครูผู้สอน โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1. ครูผู้สอนภาษาจีนมีความสามารถพูดภาษาจีน 2.ครูผู้สอนภาษาจีนมีความสามารถฟังภาษาจีน 3.ครูผู้สอนภาษาจีนมีความสามารถเขียนภาษาจีน แสดงว่าผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนให้ความสำคัญในเรื่องความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน เนื่องจากว่าหากครูผู้สอนไม่สามารถพูดภาษาจีนได้ย่อมสอนให้ผู้เรียนพูดไม่ได้ และจะไม่ได้ได้รับความเชื่อถือจากผู้เรียน เมื่อผู้เรียนไม่เชื่อถือในความรู้ความสามารถของครูผู้สอนก็จะส่งผลกระทบต่อไปในด้านความสนใจเรียน จะทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งด้านนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ เลียง

หิรัญถาวร (2553) ที่ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สภาพและลักษณะการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมี ความคิดเห็นของครูผู้สอน เนื้อหาของวิชาภาษาจีนส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และ เขียนภาษาจีน สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551,น.20) ที่ได้กำหนดครูสอนภาษาจีนไว้ว่าครูควรมี ทักษะครบทั้ง4ด้าน คือ สามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาจีนได้ถูกต้องตามหลักภาษาจีนเป็นอย่างดี และเข้าใจวัฒนธรรมจีนเป็นอย่างดี นอกจากนี้วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544,น.13) กล่าวถึง บุคลิกภาพของผู้สอนด้านการพูด ควรพูดเสียงดังฟังชัด สำเนียงการพูดชัดเจนถูกต้องตามหลักภาษา ที่สอน

ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1.ครูผู้สอน ภาษาจีนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนได้เหมาะสมกับระดับความรู้และวัยของผู้เรียน 2.ครูผู้สอน ภาษาจีนสามารถเลือกใช้วิธีการสอนได้สอดคล้องกับหลักสูตรภาษาจีน 3.ครูผู้สอนภาษาจีนจัดการ เรียนการสอนภาษาจีนใช้สื่อการเรียนการสอน แสดงว่าผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนให้ความสำคัญในเรื่อง วิธีการสอนที่ควรจัดให้เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน เนื่องจากในแต่ละวัยจะมีความสนใจเรื่องราวแตกต่างกัน วิธีการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตรจะทำให้การเรียนการสอนมีทิศทางที่ถูกต้องไม่หลงทิศทางทำให้เห็นผลสำเร็จในการ เรียนได้ และการใช้สื่อต่างๆช่วยสอนจะทำให้ผู้เรียนสนใจกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากกว่าการ เรียนจากตำราเรียนเพียงเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551,น.35) ที่ได้กำหนดวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนไว้ว่า ครูสอนภาษาจีนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ ภาษา รูปแบบการเรียนการสอนควรมีความหลากหลายสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ การ กำหนดหัวข้อเป็นเรื่องราวและการกำหนดสถานการณ์ แล้วสอนภาษาให้สอดคล้องกับเรื่องหรือ สถานการณ์นั้นๆ ครูควรเลือกหรือกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน บริบทของเนื้อหาและ จุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในลักษณะใด สำหรับอาภรณ์ ใจเที่ยง (2546,น.72) ได้ กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ว่า กิจกรรมจะช่วยส่งเสริมทักษะและ กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน

ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1.สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อทักษะการฟังของนักเรียน 2.สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อทักษะการอ่านของนักเรียน 3.สื่อการเรียนการสอนมีประโยชน์ต่อทักษะการเขียนของนักเรียน แสดงว่าผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนให้ความสำคัญในเรื่องสื่อที่ช่วยฝึกทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นไปตามหลักสูตรที่เน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551,น.37) ที่ได้กำหนดให้ครูผู้สอนควรมีการใช้สื่อ ICT (Information Communication Technology) ในการช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน และเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ สามารถนำสถานการณ์เสมือนจริงมาประกอบในบทเรียนได้ เช่น ห้องLapทางภาษา การชมภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ต การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต การคุยกับเพื่อนชาวจีนผ่านโปรแกรมทางอินเทอร์เน็ต การฝึกฟังเสียงผ่านซีดี ดีวีดี เป็นต้น สอดคล้องกับสุมิตร คุณานุกร (2523,น.34) กล่าวว่าครูจะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ดี สำหรับ Edgar Dale (1969,p.107) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการสอน ดังนี้ 1.สื่อการสอน ช่วยสร้างรากฐานที่เป็นรูปธรรมขึ้นในความคิดของผู้เรียน การฟังเพียงอย่างเดียว นั้น ผู้เรียนจะต้องใช้จินตนาการเข้าช่วยด้วย เพื่อให้สิ่งที่ป็นนามธรรมเกิดเป็นรูปธรรมขึ้นในความคิด แต่สำหรับสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อน ผู้เรียนย่อมไม่มีความสามารถจะทำได้ การใช้อุปกรณ์เข้าช่วยจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสร้างรูปธรรมขึ้นในใจได้ 2.สื่อการสอน ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถใช้ประสาทสัมผัสได้ด้วยตา หู และการเคลื่อนไหวจับต้องได้แทนการฟังหรือดูเพียงอย่างเดียว 3.ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางความคิด ซึ่งต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทำให้เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ เช่น เวลา สถานที่ วัฏจักรของสิ่งมีชีวิต 4.ช่วยเพิ่มทักษะในการอ่านและเสริมสร้างความเข้าใจในความหมายของคำใหม่ๆ ให้มากขึ้น ผู้เรียนที่อ่านหนังสือซ้ำก็จะสามารถอ่านได้ทันพวกที่อ่านเร็วได้ เพราะได้ยินเสียงและได้เห็นภาพประกอบกัน

ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ 1.การทดสอบตรงตามเนื้อหาที่เรียน 2.การวัดและประเมินผลทางการเรียนการสอนภาษาจีนมีความหลากหลาย 3.การทดสอบสามารถประเมินผลความรู้ของนักเรียนได้ดี แสดงว่าผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนให้ความสำคัญในเรื่อง วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและมีประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้เพื่อการเรียนต่อหรือเพื่อการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551,น.

40) ที่ได้กำหนดให้การวัดและประเมินผลการเรียนภาษาจีน ควรดำเนินการมีการประเมินความสามารถใช้ภาษาจีนของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือประเมินที่ได้รับมาตรฐานระดับสากล คือ HSK ซึ่งย่อมาจาก Hanyu Shuiping Kaoshi ซึ่งหมายถึง การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน สำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ การสอบนี้จัดขึ้นโดย The Office of Chinese Language Council International: HANBANของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน และการใช้ข้อสอบกลางที่พัฒนาโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2521,น.21) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลควรวัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ในการวัดผลแต่ละครั้งถ้าผลของการวัดไม่ตรงกับคุณลักษณะที่เราต้องการจะวัดแล้ว ผลของการวัดจะไม่มี ความหมาย และเกิดความผิดพลาด ในการนำไปใช้ต่อไป ดังนั้นการวัดผลควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการวัด ต้องรู้ว่าจะนำผลการสอบไปเพื่อทำอะไรบ้างเพื่อใช้เครื่องมือและกำหนดวิธีการให้เหมาะสม ถ้าจุดมุ่งหมายทางการศึกษาต่างกัน แบบทดสอบที่ใช้ ก็ควรจะแตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยซึ่งพบว่าความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 5 ด้าน มีข้อค้นพบที่สำคัญที่สามารถนำมากำหนดเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หลักสูตรภาษาจีนเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้แก่ เนื้อหาด้านการพูด การอ่าน การฟัง การเขียนภาษาจีนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

2. ด้านครูผู้สอน จากผลการวิจัยพบว่าประเด็นที่มีความคิดเห็นต่ำสุด คือ ครูผู้สอนภาษาจีนมีวิธีการสอนและเทคนิคการสอนภาษาจีน ดังนั้นโรงเรียนควรมีการอบรมให้ครูผู้สอนภาษาจีนเพื่อให้ครูผู้สอนภาษาจีนมีวิธีการสอนและเทคนิคการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนสูงสุด

3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่าประเด็นที่มีความคิดเห็นต่ำสุด คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของครูผู้สอนภาษาจีนใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย ดังนั้นโรงเรียนควรทำให้ครูผู้สอนภาษาจีนใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลายให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่าประเด็นที่มีความคิดเห็นต่ำสุด คือ อุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษามีความทันสมัย ดังนั้น โรงเรียนควรดำเนินการจัดหาอุปกรณ์การสอน โสตทัศนูปกรณ์ เทคโนโลยีการศึกษามีความทันสมัยเพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ด้านการวัดและประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่าประเด็นที่มีความคิดเห็นต่ำสุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาจีน ดังนั้น โรงเรียนควรนำการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนมาใช้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาจีนให้มากขึ้น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาจีนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย

2. ควรมีการศึกษากิจการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ในด้านวิธีการสอนภาษาจีนอย่างไรให้ได้ผลทำให้ผู้เรียนสนใจ และเกิดพลังอยากเรียนรู้ภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง